

Η εσωτερική αγορά: γενικές αρχές

Η εσωτερική αγορά είναι ένας χώρος ευημερίας και ελευθερίας, που παρέχει πρόσβαση σε αγαθά, υπηρεσίες, θέσεις εργασίας, επιχειρηματικές ευκαιρίες και στον πολιτιστικό πλούτο. Απαιτούνται συνεχείς προσπάθειες για να εξασφαλιστεί η περαιτέρω εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς, η οποία θα μπορούσε να αποφέρει σημαντικά οφέλη για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. Ειδικότερα, η ψηφιακή ενιαία αγορά δημιουργεί νέες δυνατότητες για την τόνωση της οικονομίας (μέσω του ηλεκτρονικού εμπορίου) ενώ παράλληλα περιορίζει τη γραφειοκρατία (μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και της ψηφιοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών). Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών και η νομοθεσία στον τομέα αυτό αποφέρουν οφέλη που εκτιμώνται σε 985 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Νομική βάση και στόχοι

Τα άρθρα 4 παράγραφος 2 στοιχείο α, 26, 27, 114 και 115 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η κοινή αγορά που δημιουργήθηκε με τη Συνθήκη της Ρώμης το 1958 είχε ως στόχο την εξάλειψη των εμπορικών φραγμών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό την αύξηση της οικονομικής ευημερίας και τη συμβολή σε μια «ολόένα στενότερη ένωση των λαών της Ευρώπης». Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του 1986 συμπεριέλαβε στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) τον στόχο της εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς ορίζοντάς την ως «έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων».

Επιτεύγματα

A. Η κοινή αγορά του 1958

Η κοινή αγορά, ο κύριος στόχος της Συνθήκης της Ρώμης, επιτεύχθηκε μέσω της τελωνειακής ένωσης του 1968, της κατάργησης των ποσοστώσεων, της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών και των εργαζομένων και της σε κάποιο βαθμό φορολογικής εναρμόνισης με τη γενική θέσπιση του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) το 1970. Ωστόσο, η ελευθερία εμπορίας αγαθών και υπηρεσιών και η ελευθερία εγκατάστασης εξακολουθούσαν να παραμένουν περιορισμένες λόγω συνεχιζόμενων πρακτικών κατά του ανταγωνισμού τις οποίες επέβαλαν οι δημόσιες αρχές.

B. Η έναρξη της εσωτερικής αγοράς τη δεκαετία του '80 και η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη

Η έλλειψη προόδου ως προς την επίτευξη της κοινής αγοράς οφειλόταν σε μεγάλο βαθμό στην επιλογή υπερβολικά λεπτομερούς μεθόδου νομοθετικής εναρμόνισης και στον κανόνα που απαιτούσε ομοφωνία για τη λήψη αποφάσεων στο Συμβούλιο. Στα μέσα της δεκαετίας του '80, η πολιτική συζήτηση σχετικά με το ζήτημα αυτό οδήγησε την ΕΟΚ να εξετάσει μια πιο ενδεδειγμένη προσέγγιση του στόχου της άρσης των εμπορικών φραγμών: την εσωτερική αγορά.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1987, ορίζοντας την 31η Δεκεμβρίου 1992 ως ακριβή προθεσμία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς. Ενίσχυσε επίσης τους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων για την εσωτερική αγορά, καθιερώνοντας την ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία για το κοινό δασμολόγιο, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και τη σύγκλιση των εθνικών νομοθεσιών. Μέχρι την ημερομηνία της προθεσμίας, πάνω από το 90% των νομοθετικών πράξεων που απαριθμούνταν στη Λευκή Βίβλο του 1985 είχαν εγκριθεί, κυρίως με τον κανόνα της ειδικής πλειοψηφίας.

Γ. Προς μια κοινή ευθύνη για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς

Η εσωτερική αγορά συνέβαλε σημαντικά στην ευημερία και την ολοκλήρωση της οικονομίας της ΕΕ. Μια νέα στρατηγική για την εσωτερική αγορά, από το 2003 μέχρι το 2010, επικεντρώθηκε στην ανάγκη να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, να ολοκληρωθούν οι αγορές υπηρεσιών, να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των φορολογικών φραγμών και να απλουστευθεί το κανονιστικό περιβάλλον. Σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στο άνοιγμα των τομέων των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών, της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου και των ταχυδρομικών υπηρεσιών.

Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Καλύτερη διακυβέρνηση για την ενιαία αγορά» ([COM\(2012\)0259](#)), η Επιτροπή πρότεινε οριζόντια μέτρα, όπως η έμφαση σε σαφείς και εύκολα εφαρμόσιμες νέες ρυθμίσεις, η καλύτερη χρήση των υφιστάμενων εργαλείων ΤΠ προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση των δικαιωμάτων σχετικά με την ενιαία αγορά, και η δημιουργία εθνικών κέντρων για την εποπτεία της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς. Η παρακολούθηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των ετήσιων εκθέσεων σχετικά με την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς στο πλαίσιο της διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

Δ. Η επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς το 2010

Προκειμένου να δώσει νέα ώθηση στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά και να θέσει τους πολίτες, τους καταναλωτές και τις ΜΜΕ στο επίκεντρο της πολιτικής για την ενιαία αγορά, η Επιτροπή δημοσίευσε, τον Οκτώβριο του 2010, ανακοίνωση με τίτλο «Προς μια Πράξη για την Ενιαία αγορά» ([COM\(2010\)0608](#)). Παρουσιάστηκε μια σειρά μέτρων για την τόνωση της οικονομίας της ΕΕ και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, με αποτέλεσμα να υιοθετηθεί μια πιο φιλόδοξη πολιτική για την ενιαία αγορά.

Τον Οκτώβριο του 2012, η Επιτροπή παρουσίασε την «Ενιαία αγορά - Πράξη II» ([COM\(2012\)0573](#)) με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς και την αξιοποίηση του ανεκμετάλλετου δυναμικού της ως κινητήριας δύναμης για την

ανάπτυξη. Η πράξη ορίζει 12 βασικές δράσεις προς άμεση έγκριση από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Οι δράσεις αυτές εστιάζουν σε τέσσερις κύριες κινητήριες δυνάμεις για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την εμπιστοσύνη: ολοκληρωμένα δίκτυα, 2) διασυννοριακή κινητικότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων, 3) ψηφιακή οικονομία και 4) δράσεις που ενισχύουν τη συνοχή και τα οφέλη για τους καταναλωτές.

Η Πράξη II για την Ενιαία Αγορά ακολουθεί τα βήματα της αρχικής δέσμης μέτρων που είχε παρουσιάσει η Επιτροπή - της Πράξης I για την Ενιαία Αγορά - και περιλαμβάνει τις παρακάτω δράσεις που αποσκοπούν σε μια πληρέστερη και καλύτερα ολοκληρωμένη ενιαία αγορά:

- κινητικότητα των επιχειρήσεων (π.χ. θέσπιση διατάξεων για την κινητοποίηση μακροπρόθεσμων επενδύσεων, εκσυγχρονισμός των διαδικασιών αφερεγγυότητας, και συμβολή στη δημιουργία περιβάλλοντος που προσφέρει δεύτερες ευκαιρίες σε επιχειρηματίες που αποτυγχάνουν)·
- ψηφιακή οικονομία (ως ένα βήμα προς την ολοκλήρωση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς έως το 2015, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο θα πρέπει να προωθηθεί στην ΕΕ με το να καταστούν οι υπηρεσίες πληρωμών πιο εύχρηστες, αξιόπιστες και ανταγωνιστικές. Επισημάνθηκε επίσης η ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι κύριες αιτίες για την έλλειψη επενδύσεων σε ευρυζωνικές συνδέσεις υψηλής ταχύτητας και να καταστεί η ηλεκτρονική τιμολόγηση πρότυπη πρακτική τιμολόγησης στις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων)·
- εμπιστοσύνη των καταναλωτών (π.χ. θέσπιση μέτρων για εξασφάλιση ευρείας πρόσβασης σε τραπεζικούς λογαριασμούς, καθώς και εξασφάλιση διαφανών και συγκρίσιμων τελών λογαριασμών και ευκολότερη αλλαγή τραπεζικών λογαριασμών).

Η Επιτροπή έπρεπε να παρουσιάσει όλες τις βασικές νομοθετικές προτάσεις που συνδέονται με τη Δεύτερη Πράξη για την Ενιαία Αγορά έως την άνοιξη του 2013, καθώς και όλες τις μη νομοθετικές προτάσεις μέχρι το τέλος του 2013. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κλήθηκαν να εγκρίνουν νομοθετικές προτάσεις κατά προτεραιότητα. Η πρόοδος παρουσιάστηκε στη μελέτη με τίτλο «[Single Market Act: State of Play](#)»^[1] (Πράξη για την Ενιαία Αγορά: Τρέχουσα κατάσταση).

Στις 28 Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με τίτλο «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις» ([COM\(2015\)0550](#)), η οποία επικεντρώθηκε στην εξασφάλιση απτών οφελών για τους πολίτες στην καθημερινή τους ζωή και στη δημιουργία πρόσθετων ευκαιριών για τους καταναλωτές, τους επαγγελματίες και τις επιχειρήσεις. Συμπλήρωσε τις προσπάθειες της Επιτροπής για τόνωση των επενδύσεων, αξιοποίηση των ευκαιριών της ψηφιακής ενιαίας αγοράς και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της πρόσβασης στη χρηματοδότηση. Η στρατηγική είχε επίσης ως στόχο να εξασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ενέργειας και να προωθήσει και να διευκολύνει την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού, αποτρέποντας παράλληλα την κατάχρηση των κανόνων. Για την περαιτέρω βελτίωση των εμπορικών πρακτικών στην

[1] Η μελέτη αυτή εκπονήθηκε για λογαριασμό του Θεματικού Τμήματος Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (IMCO).

εσωτερική αγορά, στις 17 Απριλίου 2019 εγκρίθηκε η [οδηγία \(ΕΕ\) 2019/633](#), με την οποία απαγορεύονται ορισμένες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Σε αυτές τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές περιλαμβάνονται οι εκπρόθεσμες πληρωμές για αλλοιώσιμα τρόφιμα και οι ακυρώσεις παραγγελιών την τελευταία στιγμή.

Επί του παρόντος, ένα από τα δυσκολότερα ζητήματα όσον αφορά την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς είναι η υλοποίηση των ψηφιακών στοιχείων της. Τον Μάιο του 2015, η Επιτροπή ενέκρινε τη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά ([COM\(2015\)0192](#)), με την οποία οριζόταν ένα εντατικό νομοθετικό πρόγραμμα για την οικοδόμηση μιας ευρωπαϊκής ψηφιακής οικονομίας, το οποίο συνεχίζεται με το πρόγραμμα για την Ευρώπη^[2].

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Η ώρα της Ευρώπης: ανασύνταξη και προετοιμασία για την επόμενη γενιά» ([COM\(2020\) 0456](#)), η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι η ψηφιοποίηση της ενιαίας αγοράς θα είναι ένας πυλώνας ουσιαστικής σημασίας για την ανάκαμψη από την κρίση. Θα βασίζεται σε τέσσερα στοιχεία: 1) επενδύσεις σε καλύτερη συνδεσιμότητα, 2) ισχυρότερη βιομηχανική και τεχνολογική παρουσία σε στρατηγικά τμήματα της εφοδιαστικής αλυσίδας (π.χ. τεχνητή νοημοσύνη, κυβερνοασφάλεια, υποδομές υπολογιστικού νέφους, δίκτυα 5G), 3) πραγματική οικονομία δεδομένων και κοινό ευρωπαϊκό χώρο δεδομένων, και 4) ένα περιβάλλον πιο δίκαιο και ευνοϊκό για την επιχειρηματικότητα.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο αποτέλεσε κινητήρια δύναμη στη διαδικασία που οδήγησε στη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς. Συγκεκριμένα, με το ψήφισμά του της 20ής Νοεμβρίου 1997, υποστήριξε την ιδέα της μετατροπής της εσωτερικής αγοράς σε πλήρως ολοκληρωμένη εγχώρια αγορά μέχρι το 2002. Σε διάφορα ψηφίσματα που εγκρίθηκαν το 2006 (π.χ. της 12ης Φεβρουαρίου, της 14ης Φεβρουαρίου, της 16ης Μαΐου και της 6ης Ιουλίου), το Κοινοβούλιο υποστήριξε την ιδέα ότι η εσωτερική αγορά είναι ένα κοινό πλαίσιο και σημείο αναφοράς για πολλές πολιτικές της ΕΕ.

Το Κοινοβούλιο διαδραμάτισε επίσης ενεργό ρόλο στην επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς. Στο [ψήφισμά του της 20ής Μαΐου 2010](#) για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς για τους καταναλωτές και τους πολίτες, το Κοινοβούλιο τόνισε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την ενημέρωση και την πιο αποτελεσματική ενδυνάμωση των καταναλωτών και των ΜΜΕ, καθώς και για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών. Το Κοινοβούλιο διατύπωσε περαιτέρω παρατηρήσεις όσον αφορά την Πράξη για την Ενιαία Αγορά με τρία ψηφίσματα που εγκρίθηκαν στις 6 Απριλίου 2011: «[Διακυβέρνηση και εταιρική σχέση στην ενιαία αγορά](#)», «[Μια ενιαία αγορά για τους Ευρωπαίους](#)» και «[Μια ενιαία αγορά για τις επιχειρήσεις και την ανάπτυξη](#)».

Το [ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Απριλίου 2012](#), με τίτλο «Μια ανταγωνιστική ψηφιακή ενιαία αγορά - η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ως αιχμή του δόρατος» επισημαίνει την ανάγκη για ένα σαφές και συνεκτικό νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση της ηλεκτρονικής πιστοποίησης, της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης και των ηλεκτρονικών υπογραφών (το οποίο είναι απαραίτητο για την εξασφάλιση της

[2] «Μια Ένωση που επιδιώκει περισσότερο. Το πρόγραμμά μου για την Ευρώπη» – Πολιτικές κατευθύνσεις για την επόμενη Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2019-2024.

λειτουργίας διασυνοριακών διοικητικών υπηρεσιών σε ολόκληρη την ΕΕ). Ακολούθησε το [ψήφισμα της 22ας Μαΐου 2012](#) σχετικά με τον πίνακα αποτελεσμάτων της εσωτερικής αγοράς.

Στις 11 Δεκεμβρίου 2012, το Κοινοβούλιο ενέκρινε δύο μη νομοθετικά ψηφίσματα που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά, το ένα σχετικά με την [ολοκλήρωση της ενιαίας ψηφιακής αγοράς](#) και το άλλο σχετικά με τη [θέσπιση μιας Στρατηγικής Ψηφιακής Ελευθερίας στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ](#), στο οποίο τόνιζε ότι στηρίζει κατηγορηματικά την αρχή της ουδετερότητας του διαδικτύου. Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου δεν θα πρέπει να αποκλείουν ή να παρεμποδίζουν, να εισάγουν διακρίσεις, να περιορίζουν ή να υποβαθμίζουν, ακόμα και μέσω των τιμών, την ικανότητα οποιουδήποτε προσώπου να χρησιμοποιεί μια υπηρεσία προκειμένου να έχει πρόσβαση, να χρησιμοποιεί, να αποστέλλει, να δημοσιεύει, να λαμβάνει ή να προσφέρει οποιοδήποτε περιεχόμενο, εφαρμογή ή υπηρεσία της επιλογής του, ανεξάρτητα από πηγή ή προορισμό. Στο ίδιο ψήφισμα, το Κοινοβούλιο καλεί επίσης την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προάγουν και να διατηρούν τα υψηλά πρότυπα ψηφιακής ελευθερίας στην ΕΕ. Στόχος των ψηφισμάτων ήταν η ανάπτυξη μιας πολιτικής και πρακτικής, στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας πραγματικά ενιαίας ψηφιακής αγοράς στην ΕΕ, ώστε να αντιμετωπιστεί η ύπαρξη διαφορετικών συνόλων εθνικών κανόνων σε βασικούς τομείς, όπως μεταξύ άλλων του ΦΠΑ, των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι αρχές της ουδετερότητας του διαδικτύου και του ανοικτού διαδικτύου, καθώς και η κατάργηση των τελών περιαγωγής, έχουν εισαχθεί στο πλαίσιο νομοθετικής δέσμης για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών και την επίτευξη μιας συνδεδεμένης ηπείρου ([COM\(2013\)0627](#)).

Το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμά του της 7ης Φεβρουαρίου 2013](#), το οποίο περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη διακυβέρνηση της ενιαίας αγοράς, για την καθιέρωση ενός κύκλου διακυβέρνησης της ενιαίας αγοράς ως συγκεκριμένου πυλώνα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμά του της 25ης Φεβρουαρίου 2014](#) σχετικά με τη διακυβέρνηση της ενιαίας αγοράς στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου 2014, το οποίο συνοδεύτηκε από το [ψήφισμά του της 27ης Φεβρουαρίου 2014](#) σχετικά με το SOLVIT. Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμά του της 12ης Απριλίου 2016](#) με τίτλο «Βελτίωση της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά», στο οποίο υπογραμμίζονταν η ανάγκη εξάλειψης των περιπτών ρυθμίσεων, της γραφειοκρατίας και των αρνητικών επιπτώσεων με την ταυτόχρονη επίτευξη των στόχων πολιτικής και ενός ανταγωνιστικού ρυθμιστικού περιβάλλοντος το οποίο θα υποστηρίζει την απασχόληση και τις επιχειρήσεις εντός της Ευρώπης. Στις 26 Μαΐου 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε [ψήφισμα](#) σχετικά με τη στρατηγική για την ενιαία αγορά, με το οποίο ζητεί μια πιο καινοτόμο, βαθύτερη και δικαιότερη ενιαία αγορά. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικτυακή πρόσβαση στις πληροφορίες, τις διοικητικές διαδικασίες και τις υπηρεσίες υποστήριξης που χρειάζονται οι πολίτες και οι επιχειρήσεις, το Κοινοβούλιο τάχθηκε υπέρ της δημιουργίας μιας ενιαίας ψηφιακής θύρας ([κανονισμός \(ΕΕ\) 2018/1724](#)).

Στις 19 Ιανουαρίου 2016, το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με τίτλο «[Προς μια νομοθετική πράξη για την ψηφιακή ενιαία αγορά](#)», ακολουθούμενο από πολυάριθμα

μέτρα με στόχο την οικοδόμηση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς, π.χ. σε τομείς όπως [η συνεργατική οικονομία](#), [οι επιγραμμικές πλατφόρμες](#) και [η τεχνητή νοημοσύνη](#).

Η μελέτη με τίτλο «[Reducing costs and barriers for businesses in the Single Market](#)» (Μείωση του κόστους και των φραγμών για τις επιχειρήσεις στην ενιαία αγορά), η οποία δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 2016, τόνιζε τις σημαντικές δυνατότητες της ψηφιακής ενιαίας αγοράς όσον αφορά τη μείωση του κόστους και των φραγμών στην ΕΕ για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

Μία άλλη μελέτη, με τίτλο «[A longer lifetime for products: benefits for consumers and companies](#)» (Επιμήκυνση της διάρκειας ζωής των προϊόντων: οφέλη για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις), η οποία δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 2016, καταδεικνύει τις δυνατότητες που έχει η ψηφιακή ενιαία αγορά να καταστήσει πιο οικολογική την οικονομία της ΕΕ. Σχετικά με το θέμα αυτό, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμά του της 4ης Ιουλίου 2017](#).

Σύμφωνα με μια άλλη μελέτη με τίτλο «[Social economy](#)» (Κοινωνική οικονομία), η οποία δημοσιεύτηκε τον Μάιο του 2016, η ψηφιακή ενιαία αγορά θα μπορούσε ακόμη και να ενισχύσει τον κοινωνικό χαρακτήρα της οικονομίας της ΕΕ. Ένας τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και συναφών υπηρεσιών, π.χ. των ηλεκτρονικών υπηρεσιών στον τομέα της υγείας, όπως περιγράφεται στη μελέτη με τίτλο «[Ubiquitous developments of the digital single market](#)» (Πανταχού παρούσες εξελίξεις της ψηφιακής ενιαίας αγοράς), η οποία δημοσιεύτηκε τον Οκτώβριο του 2013.

Σε συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής ότι επρόκειτο να προωθήσει έναν νέο νόμο για τις ψηφιακές υπηρεσίες το 2020, το Θεματικό Τμήμα Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής του Κοινοβουλίου διοργάνωσε ένα εργαστήριο εξ ονόματος της επιτροπής IMCO με τίτλο «[E-commerce rules, fit for the digital age](#)» (Κανόνες για το ηλεκτρονικό εμπόριο κατάλληλοι για την ψηφιακή εποχή), στο οποίο ειδικοί και ενδιαφερόμενοι φορείς εξέφρασαν την ανάγκη να αρθούν οι εναπομείναντες διασυνοριακοί φραγμοί στο ηλεκτρονικό εμπόριο ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς. Τα σχέδια έκθεσης της επιτροπής σχετικά με τον νόμο για τις ψηφιακές υπηρεσίες δημοσιεύτηκαν τον Απρίλιο και τον Μάιο του 2020 ενώ οι τελικές ψηφοφορίες αναμένεται να διεξαχθούν τον Σεπτέμβριο του 2020.

Στις 17 Απριλίου 2020, κατά τη διάρκεια της έξαρσης της νόσου COVID-19, το Κοινοβούλιο εξέδωσε [ψήφισμα](#) στο οποίο τονίζει ότι η ενιαία αγορά αποτελεί την πηγή της ευρωπαϊκής συλλογικής ευημερίας και ευζωίας, καθώς και βασικό στοιχείο της άμεσης και συνεχούς αντίδρασης στην πανδημία.

Επιπλέον, στο [ψήφισμά του της 19ης Ιουνίου 2020](#), το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι ο χώρος Σένγκεν αποτελεί πολύτιμο επίτευγμα στον πυρήνα του εγχειρήματος της ΕΕ και καλεί τα κράτη μέλη να περιστείλουν τους περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία και να εντείνουν τις προσπάθειες για την επίτευξη της ολοκλήρωσης του Σένγκεν.

Το Θεματικό Τμήμα Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής σχεδιάζει τη δημοσίευση μελέτης τον Οκτώβριο του 2020 σχετικά με τα νομικά εμπόδια στους κανόνες της ενιαίας αγοράς. Η μελέτη θα αναλύει την νομοθεσία κρατών μελών που αντιβαίνει στους κανόνες της ενιαίας αγοράς ή δημιουργεί νέα αδικαιολόγητα εμπόδια

στην εφαρμογή τους και θα επιδιώκει να εντοπίσει σαφείς συστάσεις σχετικά με τον τρόπο άρσης αυτών των εμποδίων και πρόληψης της δημιουργίας νέων.

Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών και η νομοθεσία στον τομέα αυτό αποφέρουν οφέλη που εκτιμώνται σε 985 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως^[3].

Louise Blandin / Mariusz Maciejewski / Christina Ratcliff
08/2020

[3]Poutvaara P. κ. ά. , «[Contribution to Growth:Free Movement of Goods.Delivering Economic Benefits for Citizens and Businesses](#)» (Συμβολή στην ανάπτυξη: Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Εξασφάλιση οικονομικών οφελών για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις), σε βάθος ανάλυση που εκπονήθηκε το 2019 από το Θεματικό Τμήμα Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής κατόπιν αιτήματος της επιτροπής IMCO, και Pelkmans J. κ. ά. , «[Contribution to Growth:The Single Market for Services.Delivering Economic Benefits for Citizens and Businesses](#)» (Συμβολή στην ανάπτυξη: Η ενιαία αγορά υπηρεσιών. Εξασφάλιση οικονομικών οφελών για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις),μελέτη που εκπονήθηκε το 2019 από το Θεματικό Τμήμα Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής κατόπιν αιτήματος της επιτροπής IMCO.

